

Vergaderjaar 1984–1985 Nr. 202d

18 738

Instelling van een provincie Flevoland, indeling bij die provincie van de gemeenten Almere, Dronten, Lelystad en Zeewolde en overgang naar die provincie van de gemeenten Noordoostpolder en Urk; tevens houdende wijziging van de Provinciewet en enkele andere wetten (Wet instelling provincie Flevoland)

NOTA NAAR AANLEIDING VAN HET VERSLAG

Ontvangen 20 juni 1985

Naar aanleiding van de nadere vragen welke de Vaste Commissie mij heeft gesteld naar aanleiding van de memorie van antwoord doe ik u onderstaand mijn antwoorden toekomen.

1. De leden van de C.D.A.-fractie vonden het wat vreemd aandoen dat tot 2000 alleen de woningbouwproductie bekend is die naar verwachting gerealiseerd wordt binnen de toekomstige provincie.

Door de Staatssecretaris van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer zijn voor de periode 1985 tot en met 1988 aan het gebied Flevoland 15 581 woningen toegekend.

In hieronderstaande tabel is dat aantal voor de respectieve jaren gespecificeerd.

Tabel

	Jaar			
	1985	1986	1987	1988
Meerjarencontingent Flevoland	3605	3710	4184	4082

Voor 1989 zullen naar verwachting ook zo'n 4 000 woningen beschikbaar komen voor het gebied Flevoland. Totaal betekent dit dus een contingent van circa 19 500 woningen tot en met 1989. Daarmee ligt de productie tot en met 1990 vast. Aangenomen wordt namelijk dat de programma's in termen van subsidiebeschikkingen 1 jaar later in de statistieken van voltooide woningen zichtbaar worden.

De voltooiingsprognose na 1990 is door de regering niet per provincie gespecificeerd. De aan de provincies toegekende meerjarencontingenten zijn immers vastgesteld tot 1988. Elk jaar schuift de planningshorizon een jaar mee op. Omstreeks 1990 kan dus bij benadering iets gezegd worden over de te verwachten woningbouwproductie per provincie in de periode 1990 tot en met 1995. Voor Flevoland ligt de planningshorizon wat verder weg dan 1990, omdat Almere en Lelystad behoren tot het 7-tal gemeenten waarvoor in de Structuurschets stedelijke gebieden (deel d, regeringsbeslissing, tabel 4, pagina 35) taakstellingen zijn opgenomen voor de periode na 1990. Almere is daarbij de enige gemeente waarvoor een taakstelling is aangegeven tot 2000. Zoals bekend ligt deze taakstelling op een niveau van tenminste 12 000 en maximaal 24 000 woningen.

De taakstellingen van de beide groeigemeenten, die een belangrijk deel vormen van de woningbouwproductie in het gebied van de toekomstige provincie na 1990 maakten het mogelijk uitspraken te doen die enigszins een houvast bieden voor de woningproductie tot 2000 in de nieuwe provincie.

2. Het C.D.A. heeft gevraagd om een reactie op de vraag van deze fractie waarop de gedachte steunt dat deze eventueel in te stellen provincie doelmatig en dus goedkoop zou werken.

In de memorie van antwoord is ter zake opgemerkt, dat bij het formuleren van de voorwaarden voor de nieuwe provincie gebruik is gemaakt van de ervaring met de taken zoals die tot op heden door het Rijk voor dit gebied zijn uitgeoefend. Op grond van die kennis is, in overleg met de gemeenten in het gebied, een beeld gevormd van de middelen en mankracht die voor een doelmatige uitoefening van provinciale taken nodig zijn.

In de memorie van antwoord is aangegeven waarom de provincie Flevoland doelmatig en flexibel zal kunnen functioneren. Onze hoop is daarbij niet op het weinig concrete begrip pioniersmentaliteit gevestigd.

Gelet op het vorenstaande meende ik dat de vraag hoeveel ambtenaren in dienst van de zes gemeenten zijn eigenlijk minder relevant is. Ik begrijp echter dat met name de C.D.A.-fractie behoefte heeft aan enig vergelijkend cijfermateriaal. Uiteraard voldoe ik gaarne aan dit verzoek.

Ik hecht er wel aan te benadrukken dat de cijfers die u hierbij aantreft een betrekkelijke waarde hebben. Afgezien van het feit dat in iedere gemeente bijzondere factoren in het geding kunnen zijn, is vergelijking van groeikernen met andere gemeenten van gelijke grootte in het bijzonder wel moeilijk.

Immers bepaalde taken van groeikernen houden verband met het inspelen op de groei van de betrokken gemeenten.

In de genoemde aantallen formatieplaatsen heb ik mij beperkt tot de functies vervuld op de secretarie, de sociale dienst en bij de dienst publieke werken. Buiten beschouwing zijn gelaten de functies vervuld bij de politie, het openbaar onderwijs, eventuele ziekenhuizen en verzorgingstehuizen etc.

Aangezien ik niet beschik over gegevens over de feitelijke situatie in andere gemeenten, zijn de vergelijkende cijfers gebaseerd op vuistregels van de Vereniging van Nederlandse Gemeenten.

Formatieplaatsen per gemeente:	Aantal formatieplaatsen op grond van de VNG-vuistregel in niet groeiende gemeenten van gelijke grootte zonder zwakke sociale structuur
Lelystad : 591 (groeikern)	306 (56 522 inw.)
Almere : 545 (groeikern; snelst groeiende gemeente van Nederland)	218 (40 296 inw.)
Zeewolde : 23 (de gemeente bevindt zich in een startfase; in 1984 is het aantal inwoners met 150% toegenomen)	11 (1 914 inw.)
Dronten: : 183 (in oppervlakte de tweede gemeente van Nederland; 3 woonkernen)	122 (22 415 inw.)
Noordoost-polder : 257 (in oppervlakte de grootste gemeente van Nederland met 14 woonkernen)	205 (37 798 inw.)
Urk : 67	62 (11 274 inw.)

3. De leden van de C.D.A.-fractie hebben verzocht de ca. 200 ambtenaren van de provincie Flevoland toe te delen aan de in de memorie van antwoord genoemde provinciale taken.

Op dit punt kan worden verwezen naar het IOO-rapport, nr. 16 «Flevoland: takenpakket, organisatie en financiën van een nieuwe provincie». Daarin wordt de volgende inschatting van de toekomstige personeelsinzet gemaakt (pagina 101):

– algemeen bestuur	:	11 formatieplaatsen
– openbare orde en veiligheid	:	2 formatieplaatsen
– verkeer en vervoer	:	93 formatieplaatsen
– waterhuishouding	:	12 formatieplaatsen
– milieubeheer	:	6 formatieplaatsen
– economische, recreatieve en agrarische aangelegenheden	:	14 formatieplaatsen
– welzijn	:	7 formatieplaatsen
– ruimtelijke ordening en volkshuisvesting	:	12 formatieplaatsen
– planning en coördinatie (incl. automatisering)	:	6 formatieplaatsen
– algemene ondersteuning (financiën, personeelszaken, beheer, interne zaken etc.)	:	40 formatieplaatsen

Ook de stellers van genoemd IOO-rapport zijn van mening dat op basis van deze inschatting een evenwichtig organisatiemodel kan worden opgebouwd.

4. De leden van de C.D.A.-fractie hebben gevraagd of ik één provincie kan aanwijzen waarin één samenwerkingsgebied bestaat.

Zoals bekend zijn in de provincies op dit punt de voorbereidingen voor een definitieve besluitvorming in volle gang. Samenwerkingsgebieden als bedoeld in de WGR zijn op dit moment dan ook nog niet ingesteld. Wel zijn mij voornemens ter zake bekend; provincies met één samenwerkingsgebied komen in deze ontwerpen niet voor. Wel blijkt uit deze ontwerpen dat de provincies Zeeland, Drenthe, Groningen, Friesland en Utrecht met drie samenwerkingsgebieden willen volstaan.

Hierbij moet ik opmerken dat het aantal samenwerkingsgebieden onder andere bepaald wordt door de eigenheid van het gebied. Verder geldt dat een groot aantal kleine gemeenten de neiging oproept meerdere samenwerkingsgebieden in te stellen.

In de provincie Flevoland ontbreken nu juist kleine gemeenten en het gebied leent zich voor de instelling van één samenwerkingsgebied. De WGR laat deze mogelijkheid onverlet. Overigens moet ook hier opgemerkt worden dat provinciale staten van Flevoland zich hierover uit zullen spreken; instelling van meerdere samenwerkingsgebieden in de provincie Flevoland is dan ook niet uitgesloten.

In dit verband wil ik – wellicht ten overvloede – nog benadrukken dat de WGR beoogt orde te scheppen in het woud van gemeenschappelijke regelingen tussen gemeenten en dat samenwerkingsgebieden nimmer de rol van de provincie over kunnen nemen. Het aantal samenwerkingsgebieden in de provincie Flevoland kan dan ook niet maatgevend zijn voor het antwoord op de vraag op welke wijze in dit gebied in een provinciaal bestuur moet worden voorzien.

5. Door de leden van de C.D.A.-fractie werd gevraagd naar het aantal ambtenaren bij de provincie Zeeland.

Volgens de staat van personeel behorende bij de begroting van de provincie Zeeland voor 1985 zijn er bij de griffie 266 formatieplaatsen. Bij de provinciale waterstaat zijn dat er 183 en bij de provinciaal planologische dienst (PPD) 51. Totaal 500 formatieplaatsen. Bij het aantal formatieplaatsen van de provinciale waterstaat moet worden aangetekend dat er in Zeeland geen waterschappen zijn. Dit gegeven is van invloed op de omvang van de provinciale waterstaatsformatie.

De Minister van Binnenlandse Zaken a.i.,
R. F. M. Lubbers